

ministeriet, beviser ikke, at vi ansee det Princip, som ligger til Grund for Forslaget, i Almindelighed for urigtigt; thi Indenrigsministeren er jo vor øverste communale Embedsmand, den øverste communale Autoritet, til hvem communale Sager maae indstilles til endelig Afgjørelse, naar de ikke kunne finde deres Afgjørelse hos de underordnede Autoriteter.

Jeg maa takke den høitærede Indenrigsminister for den Velvillie, hvormed han har imødekommet Forslaget, forsaavidt det gaaer ud paa at bestemme Fremgangsmaaden ved Landvæsenkommisſionernes Forhandlinger. Han yttrede, at der var forefrevet en Mængde juridiske Former, men jeg troer, at han i den Henseende tager Feil; thi der er efter min Formening kun faa faa, som det er høist nødvendigt, og jeg troer rigtignok, at det er bedre at have visse Bestemmelser end slet ingen at have, saaledes som nu er Tilfældet. Den ærede Minister sluttede sig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal udnævne Landvæsenkommisſairer, til Mindretallet, og jeg troer derfor ikke, at jeg i dette Punkt behøver at gaae nærmere ind paa, hvad den ærede Minister bemærkede, da jeg formener, at jeg allerede har sagt, hvad der derom i det Væsentlige kan være at sige. Det skulde gjøre mig ondt, om den ærede Minister af denne Grund ikke vilde gaae ind paa Forslaget, men da han selv har stillet i Udſigt, at der ved tredie Behandling muligviis vilde kunne opnaaes en Overenskomst, skal jeg meget tilraade det ærede Thing ikke at lade sig ved Ministerens Udtalelse for nærværende Dieblit bestemme til at stemme imod Udvalgets Fleertals Forslag. Den ærede Minister har ogsaa Noget imod, at de Mænd, paa hvem Valget falder, skulle være tvungne til at modtage det. Jeg har nylig udtalt, at jeg i den Henseende troer, at det Samme godt kan gjøres anvendeligt her, som gjælder for selse Syns- og Skjønsmændene; de ere jo pligtige til at modtage det paa dem faldne Valg, naar de ikke have særegne Undskyldnings-Grunde at paaberaabe sig; paa samme Maade tillader jo ogsaa Forslagets § 2, at Amtsraadet kan fritage dem, der paaberaabe sig saadanne Undskyldningsgrunde.

Endelig var den ærede Minister imod, at alle de nuværende Landvæsenkommisſairer affædiggues; han motiverede ikke nærmere sin Indsigelse dertil, men jeg formoder, at han har fundet, der kunde være noget Støden i, at Mænd, som Regjeringen havde kaldet til et saadant Hverv, ikke længere skulde ansees stikede dertil. Jeg troer ikke, at der ligger megen Magt paa dette Punkt; det er vist høist sandsynligt, at de fleste af de nuværende Landvæsenkommisſairer vilde blive gjenvalgte. Jeg veed iøvrigt ikke, hvor fast Udvalget holder paa sit Forslag i den Henseende; jeg for mit Vedkommende finder ikke, at det er noget væsentligt Punkt at være uenig om.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger mod, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører. Han anførte saaledes, at der var andre lignende Tilfælde, hvori der af Communen blev valgt Mænd, som ogsaa havde med Dommerforretninger at bestille, og han paaberaabte sig i den Henseende Skipperlaugets Artikler, hvor efter Kjøbenhavns Magistrat udnævner Bidsiderne i Sørensen; det er i den Henseende min Mening, at naar det fra Begyndelsen af havde været bestemt, at Landvæsenkommisſairerne skulde udnævnes af Communerne, vilde der vistnok ikke være Grund til at forandre dette, men da de nu engang udnævnes af Regjeringen — og mange Grunde tale for denne Udnævnelsesmaade —, og da de Grunde, der ere fremførte for den modsatte Mening, at de nu skulle vælges af Communerne, ikke forekomme mig at være tilstrækkelig gyldige, saa kan jeg ikke indsee, at der er Anledning til at forandre, hvad der nu engang i den Henseende finder Sted. Hvad angaaer den ærede Ordførers foreløbige Bemærkning med Hensyn til, at der for Landvæsenkommisſairerne var Udſigt til Rang, da skal jeg kun bemærke, at siden jeg har tiltraadt Indenrigsministeriet, har jeg ved Udnævnelsen af Landvæsenkommisſairer reent ladet denne Udſigt til Rang bortfalde, og der er heller Ingen, som har søgt om at faae den. Endelig har den ærede Ordfører meent, at det vilde være ganske sjældne Undtagelsestilfælde, hvor Amtsraadet